

DYREKTYWA 94/25/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 16 czerwca 1994 r.

w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego²,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu³,

a także mając na uwadze, co następuje:

rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewniony jest swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału;

obowiązujące w różnych Państwach Członkowskich przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, odnoszące się do właściwości bezpieczeństwa rekreacyjnych jednostek pływających, różnią się zakresem i treścią; różnice te mogą powodować bariery w handlu i tworzyć nierówne warunki konkurencji w ramach rynku wewnętrznego;

harmonizacja ustawodawstwa krajowego jest jedynym sposobem na usunięcie przeszkód w wolnym handlu; cel ten nie może być osiągnięty na satysfakcjonującym poziomie przez poszczególne Państwa Członkowskie; niniejsza dyrektywa określa tylko wymagania niezbędne dla swobodnego przepływu rekreacyjnych jednostek pływających;

niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie jedynie do rekreacyjnych jednostek pływających o minimalnej długości kadłuba równej 2,5 m i maksymalnej równej 24 m, wynikającej z norm ISO;

usunięcie barier technicznych w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych, w zakresie, w jakim nie mogą być one usunięte poprzez wzajemne uznawanie równoważności między wszystkimi Państwami Członkowskimi, powinno nastąpić zgodnie z nowym podejściem przedstawionym w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r.⁴, w której wzywa się do zdefiniowania zasadniczych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i innych aspektów istotnych ze względu na ochronę dobra ogólnego; art. 100a ust. 3 stanowi, iż

¹ Dz.U. nr C 123 z 15.5.1992, str. 7.

² Dz.U. nr C 313 z 30.11.1992, str. 38.

³ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 1992 r. (Dz.U. nr C 337 z 21.12.1992, str. 17); wspólne stanowisko Rady z dnia 16 grudnia 1993 r. (Dz.U. nr C 137 z 19.5.1994, str. 1); decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 1994 r. (Dz.U. nr C 91 z 28.3.1994).

⁴ Dz.U. nr C 136 z 4.6.1985, str. 1.

Komisja w swoich wnioskach dotyczących ochrony zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumentów przyjmie jako podstawę wysoki poziom ochrony; wymagania zasadnicze wyznaczają kryteria, które spełniać muszą rekreacyjne jednostki pływające oraz ich części składowe - zamontowane lub nie;

w związku z powyższym, niniejsza dyrektywa zawiera jedynie wymagania zasadnicze; w celu ułatwienia zapewnienia zgodności z tymi wymaganiami, należy przyjąć zharmonizowane normy europejskie dotyczące rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych, wymienionych w załączniku II. Zharmonizowane normy europejskie są opracowywane przez jednostki prywatne i powinny pozostać niewiążące; w tym celu Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) i Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) zostały uznane za instytucje właściwe w zakresie przyjmowania norm zharmonizowanych zgodnie z ogólnymi wytycznymi w sprawie współpracy między Komisją i tymi dwoma instytucjami, podpisanymi dnia 13 listopada 1984 r.; do celów niniejszej dyrektywy, norma zharmonizowana oznacza specyfikację techniczną (normę europejską lub dokument harmonizacyjny), przyjętą przez jedną lub obie wymienione instytucje, na podstawie upoważnienia Komisji i zgodnie z przepisami dyrektywy Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych⁵ oraz ze wspomnianymi wyżej ogólnymi wytycznymi;

ze względu na charakter zagrożenia, związanego z użytkowaniem rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych, konieczne jest ustanowienie procedur pozwalających ocenić zgodność z wymaganiami zasadniczymi niniejszej dyrektywy; procedury te muszą być opracowane z uwzględnieniem stopnia ryzyka właściwego dla użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających i ich części składowych; dlatego też każda kategoria zgodności musi być uzupełniona właściwą procedurą lub wyborem z kilku równoważnych procedur; przyjęte procedury spełniają wymagania określone w decyzji Rady 93/465/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. dotyczącej modułów stosowanych w różnych fazach procedur oceny zgodności oraz zasad umieszczania i używania oznakowania zgodności CE, które mają być stosowane w dyrektywach dotyczących harmonizacji technicznej⁶;

Rada ustaliła, że obowiązek stosowania oznakowania CE dotyczy producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela we Wspólnocie; oznakowanie to potwierdza, że rekreacyjna jednostka pływająca i jej części składowe są zgodne ze wszystkimi obowiązującymi w tej dziedzinie wymaganiami zasadniczymi i procedurami oceny zgodności ustanowionymi w prawie wspólnotowym;

jest właściwe, aby Państwa Członkowskie, zgodnie z art. 100a ust. 5 Traktatu, mogły podjąć środki tymczasowe w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu i do użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających lub ich części składowych, które stwarzają szczególne zagrożenie dla bezpieczeństwa ludzi, i ewentualnie, zwierząt domowych i mienia, pod warunkiem, że będą one podlegały wspólnotowej procedurze kontroli;

adresaci jakichkolwiek decyzji podjętych jako część niniejszej dyrektywy muszą być poinformowani o powodach, dla których zostały one podjęte, oraz o przysługujących im środkach odwoławczych;

⁵ Dz.U. nr L 109 z 26.4.1983, str. 8. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 88/182/EWG (Dz.U. nr L 81 z 26.3.1988, str. 75).

⁶ Dz.U. nr L 220 z 30.8.1993, str. 23.

konieczne jest ustalenie uzgodnień przejściowych, umożliwiających użytkowanie i obsługę rekreacyjnych jednostek pływających lub ich części składowych wyprodukowanych zgodnie z przepisami krajowymi, obowiązującymi w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy;

niniejsza dyrektywa nie zawiera żadnych przepisów mających na celu ograniczenie użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających, które zostały już wprowadzone do użytkowania;

konstrukcja rekreacyjnych jednostek pływających może mieć wpływ na środowisko naturalne poprzez emisję substancji zanieczyszczających; konieczne jest zatem uwzględnienie w dyrektywie przepisów dotyczących ochrony środowiska naturalnego, w takim zakresie, w jakim dotyczyłyby one konstrukcji rekreacyjnych jednostek pływających z punktu widzenia bezpośredniego wpływu na środowisko;

przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają kompetencji Państw Członkowskich do wprowadzania, zgodnie z Traktatem, wymagań, które uznają za konieczne, dotyczących nawigacji na niektórych szlakach wodnych, lub w celu ochrony środowiska naturalnego, budowy dróg wodnych i zapewniania na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem, iż nie oznacza to modyfikacji rekreacyjnych jednostek pływających w sposób nieprzewidziany niniejszą dyrektywą,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa stosuje się do rekreacyjnych jednostek pływających, również częściowo wyposażonych, oraz ich części składowych wymienionych w załączniku II, zamontowanych lub nie.

2. „Rekreacyjna jednostka pływająca” oznacza jednostkę pływającą każdego typu, niezależnie od rodzaju napędu, o długości kadłuba od 2,5-24 m., mierzonej według właściwych norm zharmonizowanych, przeznaczona do celów sportowych i rekreacyjnych. Fakt, że ta sama jednostka pływająca mogłaby być wynajmowana lub wykorzystywana do celów szkoleniowych nie stanowi przeszkody dla objęcia jej zakresem niniejszej dyrektywy, pod warunkiem, że jest wprowadzona do obrotu z przeznaczeniem do celów wypoczynkowych.

3. Z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy wyłącza się:

- a) jednostki pływające przeznaczone wyłącznie do wyścigów, włączając w to łodzie regatowe wiosłowe oraz treningowe łodzie wiosłowe, oznaczone taką nazwą przez producenta;
- b) kajaki i kanadyjki, gondole i rowery wodne;
- c) deski surfingowe z żaglem (windsurfingi);
- d) deski surfingowe z napędem mechanicznym, skutery wodne i inne jednostki o

podobnym napędzie;

- e) oryginalne i pojedyncze repliki jednostek historycznych, zaprojektowane przed 1950 r., zbudowane głównie z oryginalnych materiałów i oznaczone jako takie przez producenta;
- f) jednostki doświadczalne pod warunkiem, że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie;
- g) jednostki zbudowane dla własnego użytku, pod warunkiem, że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w okresie 5 lat;
- h) jednostki specjalnie przeznaczone do obsadzenia załogą i wykorzystywane do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, bez uszczerbku dla ust. 2, w szczególności zdefiniowane w dyrektywie Rady 82/714/EWG z dnia 4 października 1982 r., ustanawiającej wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej⁷, niezależnie od liczby pasażerów;
- i) jednostki zanurzalne;
- j) pojazdy na poduszce powietrznej;
- k) wodoloty.

Artykuł 2

Wprowadzanie do obrotu i do użytkowania

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby produkty określone w art. 1 ust. 1 zostały wprowadzone do obrotu i do użytkowania zgodnie z ich przeznaczeniem tylko wtedy, gdy są właściwie skonstruowane i obsługiwane oraz gdy nie zagrażają bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi, mieniu i środowisku naturalnemu.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody dla Państw Członkowskich w zakresie przyjmowania, zgodnie z przepisami Traktatu, przepisów dotyczących żeglugi na niektórych akwenach w celu ochrony środowiska naturalnego, budowy dróg wodnych i zapewnienia na nich bezpieczeństwa pod warunkiem, że nie jest związane to z koniecznością modyfikacji jednostek pływających, spełniających wymagania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

Wymagania zasadnicze

Produkty określone w art. 1 ust. 1 muszą spełniać wymagania zasadnicze w zakresie bezpieczeństwa, ochrony zdrowia, ochrony środowiska naturalnego i ochrony konsumenta wymienione w załączniku I.

Artykuł 4

⁷ Dz.U. nr L 301 z 28.10.1982, str. 1.

Swobodny przepływ produktów określonych w art. 1 ust. 1

1. Państwa Członkowskie nie będą na swoim terytorium zabraniać, ograniczać czy utrudniać wprowadzania do obrotu i do użytkowania produktów określonych w art. 1 ust. 1, noszących oznakowanie CE, określone w załączniku IV, świadczące o zgodności produktu z przepisami niniejszej dyrektywy i procedurami zgodności określonymi w rozdziale II.
2. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu jednostek pływających częściowo ukończonych, jeżeli ich producent albo upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty lub osoba odpowiedzialna za wprowadzenie produktu do obrotu zadeklaruje, zgodnie z załącznikiem IIIA, że zostaną one ukończone całkowicie przez osoby trzecie.
3. Państwa Członkowskie nie będą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu i do użytkowania części składowych jednostek pływających, określonych w załączniku II, noszących oznakowanie CE określone w załączniku IV, oznaczające ich zgodność z odpowiednimi wymaganiami zasadniczym, jeśli te części składowe są przeznaczone do wyposażenia rekreacyjnej jednostki pływającej, zgodnie z deklaracją, określoną w załączniku IIIB wydaną przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub w przypadku przywozu z państwa trzeciego, każdą inną osobę odpowiedzialną za wprowadzenie tych części do obrotu na terytorium Wspólnoty.
4. W odniesieniu do produktów określonych w art. 1 ust. 1, podczas targów handlowych, wystaw, pokazów, itd. Państwa Członkowskie nie będą tworzyć żadnych trudności, jeśli chodzi o wystawianie produktów niezgodnych z wymaganiami niniejszej dyrektywy, pod warunkiem, że widoczne oznakowanie jasno wskazuje, że taki produkt nie może być wprowadzony do obrotu lub do użytkowania dopóki wymagania te nie zostaną spełnione.
5. W sytuacji, gdy produkty określone w art. 1 ust. 1 podlegają przepisom innych dyrektyw, dotyczących innych aspektów i nakładających również wymóg umieszczenia oznakowania CE, oznakowanie to wskazuje, że dane produkty są zgodne z przepisami określonymi w innych dyrektywach. Jednakże, jeżeli jedna lub kilka dyrektyw dopuszcza sytuację, w której w okresie przejściowym producent może wybrać, do których przepisów ma się stosować, oznakowanie CE oznacza, że urządzenie spełnia tylko wymagania narzucone przez dyrektywy, do których dostosował się producent. W takich przypadkach dane szczegółowe dotyczące tych dyrektyw, tak jak zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, muszą zostać umieszczone w dokumentach, opisach i instrukcjach, jakie są wymagane przez te dyrektywy oraz muszą towarzyszyć takim produktom.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zakładają zgodność z wymaganiami zasadniczymi określonymi w art. 3 w odniesieniu do produktów, określonych w art. 1 ust. 1, które są zgodne z odpowiednimi normami krajowymi przyjętym w zastosowaniu zharmonizowanych norm, do których odniesienia zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*; Państwa Członkowskie opublikują odniesienia do takich norm krajowych.

Artykuł 6

1. W przypadku, gdy Państwo Członkowskie lub Komisja uzna, że zharmonizowane

normy określone w art. 5 nie spełniają w pełni zasadniczych wymagań, określonych w art. 3, Komisja lub zainteresowane Państwo Członkowskie przekazuje sprawę do komitetu ustanowionego na podstawie dyrektywy 83/189/EWG, wraz z odpowiednim uzasadnieniem. Komitet wydaje opinię w trybie pilnym.

Na podstawie opinii komitetu, Komisja poinformuje Państwa Członkowskie, czy normy powinny być wycofane z publikacji, określonych w art. 5.

2. Komisja może przyjąć właściwe środki w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy, zgodnie z ust. 3.

3. Komisja jest wspierana przez Stały Komitet złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

Stały komitet opracowuje swój regulamin.

Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet przedstawia swą opinię o tym projekcie, przyjętą, jeśli to konieczne w drodze głosowania, w terminie określonym przez przewodniczącego, stosownie do pilności sprawy.

Opinia jest włączona do protokołu; ponadto każde Państwo Członkowskie ma prawo zażądania odnotowania w protokole swojego stanowiska.

Komisja bierze pod uwagę opinię komitetu, w jak najszerszym zakresie. Informuje komitet o zakresie, w jakim jego opinia została uwzględniona.

4. Stały komitet może badać każdą kwestię dotyczącą stosowania niniejszej dyrektywy, która została wniesiona przez jego przewodniczącego albo z jego inicjatywy albo na wniosek Państwa Członkowskiego.

Artykuł 7

Klauzula ochronna

1. Jeżeli Państwo Członkowskie stwierdzi, że rekreacyjne jednostki pływające lub ich części składowe określone w załączniku II i opatrzone oznakowaniem CE, określonym w załączniku IV, poprawnie skonstruowane, zainstalowane, utrzymywane i używane zgodnie z przeznaczeniem mogą zagrazać bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi, mieniu i środowisku naturalnemu bezpieczeństwu i zdrowiu ludzi, podejmie ono wszelkie właściwe środki tymczasowe w celu wycofania takiego produktu z obrotu, zakazu lub ograniczenia jego wprowadzania do obrotu lub do używania.

Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich takich środkach, podając uzasadnienie swojej decyzji, w szczególności wskazując, czy brak zgodności spowodowany jest przez:

- a) niespełnienie zasadniczych wymagań określonych w art. 3;
- b) nieprawidłowe stosowanie norm określonych w art. 5, w zakresie w jakim normy te były stosowane;

- c) nieprawidłowości w normach, określonych w art. 5.
2. Komisja konsultuje się z zainteresowanymi stronami w możliwie najkrótszym czasie. Jeżeli po tych konsultacjach Komisja stwierdzi, że:
- środki są uzasadnione, niezwłocznie poinformuje o tym Państwo Członkowskie, które podjęło inicjatywę oraz inne Państwa Członkowskie; jeżeli decyzja określona w ust. 1 przypisywana jest nieprawidłowościom w samych normach, wówczas Komisja po skonsultowaniu się z zainteresowanymi stronami w terminie dwóch miesięcy przekazuje sprawę Komitetowi określonemu w art. 6 ust. 1, jeżeli Państwo Członkowskie, które podjęło decyzję, zamierza ją utrzymać i wszczyna procedurę określoną w art. 6 ust. 1.
 - środki są nieuzasadnione, wówczas powiadamia o tym niezwłocznie Państwo Członkowskie, które podjęło działania oraz producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty.
3. Jeżeli na nieodpowiadających normom częściom składowym określonym w załączniku II lub na jednostce pływającej umieszczono oznakowanie CE, Państwo Członkowskie, któremu podlega podmiot odpowiedzialny za umieszczenie tego oznakowania, podejmie właściwe środki w stosunku do niego. Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadomi o tym fakcie Komisję oraz inne Państwa Członkowskie.
4. Komisja czuwa, by Państwa Członkowskie były informowane o postępach i wyniku tej procedury.

ROZDZIAŁ II

Ocena zgodności

Artykuł 8

Przed wyprodukowaniem i wprowadzeniem do obrotu produktów określonych w art. 1 ust. 1, producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty stosują poniższe procedury dla każdej z kategorii konstrukcyjnych jednostek pływających A, B, C i D, określonych w pkt. 1 załącznika I.

1. *Kategoria A i B:*
 - dla jednostek pływających o długości kadłuba poniżej 12 m.: wewnętrzna kontrola produkcji oraz próby(moduł Aa), określone w załączniku VI;
 - dla jednostek pływających o długości kadłuba od 12-24 m.: badanie typu WE (moduł B), określone w załączniku VII uzupełnione modułem C (zgodność produktu z typem) określonym w załączniku VIII lub jedna z kombinacji modułów: B+D lub B+F lub G lub H.
2. *Kategoria C:*
 - a) dla jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5-12 m:

- jeżeli są one zgodne ze zharmonizowanymi normami odnoszącymi się do ppkt. 3.2 i 3.3 załącznika I: wewnętrzna kontrola produkcji (moduł A), określona w załączniku V,
 - jeżeli nie są one zgodne ze zharmonizowanymi normami odnoszącymi się do ppkt. 3.2 i 3.3 załącznika I: wewnętrzna kontrola produkcji oraz próby (moduł Aa), określone w załączniku VI.
- b) dla jednostek pływających o długości kadłuba od 12 do 24 m.: badanie typu WE (moduł B), określone w załączniku VII, oraz moduł C (zgodność z typem) określony w załączniku VIII lub jedna z kombinacji modułów: B+D lub B+F lub G lub H.
3. *Kategoria D:*
- Dla jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5-24 m.: wewnętrzna kontrola produkcji (moduł A) określona w załączniku V.
4. Dla części składowych określonych w załączniku II: jedna z kombinacji modułów: B+C lub B+D lub B+F lub G lub H.

Artykuł 9

Jednostki notyfikowane

1. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji oraz innym Państwom Członkowskim zatwierdzone jednostki, wyznaczone do prowadzenia procedur określonych w art. 8, wraz z podaniem zadań szczególnych i numerów identyfikacyjnych przyznanych im wcześniej przez Komisję.

Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* wykaz jednostek notyfikowanych, wraz z ich numerami identyfikacyjnymi i zakresem zadań, do wypełniania których zostały powołane.

2. Do oceny jednostek, które mają być notyfikowane, Państwa Członkowskie stosują kryteria ustanowione w załączniku XIV. Jednostki spełniające kryteria oceny ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych uważa się za spełniające wymienione kryteria.

3. Państwo Członkowskie wycofuje zatwierdzenie, jeżeli wykazano, że jednostka nie spełnia już kryteriów określonych w załączniku XVI. Informuje ono niezwłocznie Komisję i pozostałe Państwa Członkowskie o tym działaniu.

ROZDZIAŁ III

Oznakowanie CE

Artykuł 10

1. Na wprowadzanych do obrotu rekreacyjnych jednostkach pływających i ich częściach

składowych, określonych w załączniku II, uznawanych za spełniające zasadnicze wymagania określone w art. 3, umieszcza się oznakowanie zgodności CE.

2. Oznakowanie zgodności CE, tak jak to przedstawiono w załączniku IV, jest widoczne, czytelne, nieusuwalne i umieszczone na rekreacyjnej jednostce pływającej tak jak określono w ppkt 2.2 załącznika I, oraz na częściach składowych określonych w załączniku II i/lub na ich opakowaniu zbiorczym. Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za wdrożenie procedur określonych w załącznikach VI, IX, X, XI, i XII.

3. Zakazuje się umieszczenia na jednostkach pływających oznakowań, które mogłyby wprowadzać w błąd strony trzecie, co do oznakowania CE pod względem znaczenia i formy. Dopuszczone jest jednak umieszczenie innych oznakowań na rekreacyjnych jednostkach pływających, ich częściach składowych określonych w załączniku II i na ich opakowaniach zbiorczych, o ile nie zmniejszają one widoczności i czytelności oznakowania CE.

4. Bez uszczerbku dla przepisów art. 7:

- a) w przypadku, gdy Państwo Członkowskie ustali, że oznakowanie CE zostało umieszczone nieprawidłowo, producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty, jest zobowiązany do zaprzestania naruszeń na warunkach przewidzianych przez Państwo Członkowskie;
- b) w przypadku dalszego braku zgodności, Państwo Członkowskie podejmie wszelkie właściwe środki w celu ograniczenia lub zakazu wprowadzania do obrotu przedmiotowego produktu lub zapewnienia wycofania go z rynku zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 7.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 11

Każda decyzja podjęta na podstawie niniejszej dyrektywy, która prowadzi do ograniczenia w zakresie wprowadzania do obrotu i do używania produktów określonych w art. 1 ust. 1, zawiera szczegółowe uzasadnienie. Zainteresowana strona zostanie niezwłocznie powiadomiona o tej decyzji i jednocześnie poinformowana o środkach odwoławczych przysługujących jej zgodnie z prawem obowiązującym w danym Państwie Członkowskim oraz o terminie, w jakim te środki odwoławcze mogą być wniesione.

Artykuł 12

Komisja podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia dostępności danych mających wpływ na decyzje podejmowane w związku z obowiązaniem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie przyjmują i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i

administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 16 grudnia 1995 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te przepisy od dnia 16 czerwca 1996 r.

Stały komitet określony w art. 6 ust. 3 może podjąć swoje zadania od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie mogą przyjmować środki określone w art. 9 począwszy od tej daty.

Wspomniane w akapicie pierwszym przepisy, przyjęte przez Państwa Członkowskie, zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Procedura dokonywania takiego odniesienia jest określana przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

3. Państwa Członkowskie zezwolą na wprowadzanie do obrotu i do użytkowania produktów określonych w art. 1 ust. 1 i spełniających wymagania obowiązujące na ich terytorium w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy w okresie czterech lat od tej daty.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 czerwca 1994 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

E. KLEPSCH

Przewodniczący

W imieniu Rady

Y. PAPANTONIOU

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADNICZE WYMAGANIA W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA W ODNIESIENIU DO PROJEKTOWANIA I BUDOWY REKREACYJNYCH JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH

1. KATEGORIE PROJEKTOWE JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH

Kategoria projektowa	Siła wiatru (skala Beauforta)	Znacząca wysokość fali ($H_{1/3}$)
A - Oceaniczna	ponad 8sB	ponad 4 m
B - Pełnomorska	do 8sB włącznie	do 4 m włącznie
C — Przybrzeżna	do 6sB włącznie	do 2 m włącznie
D — Na wody osłonięte	do 4sB włącznie	do 0,5 m włącznie

Definicje:

- OCEANICZNA: jednostki zaprojektowane do dalekich rejsów, w warunkach wiatru silniejszego niż 8°B (stopni w skali Beauforta) i przy fali o wysokości znaczącej przekraczającej 4 metry; jednostki w znacznym stopniu samowystarczalne.
- PEŁNOMORSKA: jednostki zaprojektowane do rejsów pełnomorskich, w warunkach wiatru o sile do 8sB włącznie i przy fali o wysokości znaczącej do 4 metrów włącznie.
- PRZYBRZEŻNA: jednostki zaprojektowane do rejsów po wodach przybrzeżnych, dużych zatokach, zalewach, jeziorach i rzekach, w warunkach wiatru o sile do 6°B włącznie i przy fali o wysokości *znaczącej* do 2 metrów włącznie.
- NA WODY OSŁONIĘTE: jednostki zaprojektowane do rejsów na małych jeziorach, rzekach i kanałach, w warunkach wiatru o sile do 4sB włącznie i przy fali o wysokości znaczącej do 0,5 metra włącznie.

Jednostki pływające każdej kategorii powinny być zaprojektowane i zbudowane adekwatnie do tych warunków, pod względem stateczności, pływalności oraz innych zasadniczych wymagań wyszczególnionych w załączniku I, i powinny być łatwe w obsłudze.

2. WYMAGANIA OGÓLNE

Rekreacyjne jednostki pływające i ich elementy wymienione w załączniku II powinny spełniać zasadnicze wymagania w takim zakresie, w jakim ich dotyczą.

2.1. Oznakowanie kadłuba

Każda jednostka pływająca powinna być oznaczona numerem identyfikacyjnym kadłuba, zawierającym następujące informacje:

- kod identyfikacyjny wytwórcy,
- kod identyfikacyjny kraju,
- unikalny numer seryjny,
- rok produkcji,
- rok modelu.

Szczegóły tych wymagań zawarte są w odpowiedniej normie zharmonizowanej.

2.2. Tabliczka znamionowa

Każda jednostka pływająca powinna posiadać trwale przymocowaną tabliczkę znamionową, niezależnie od numeru identyfikacyjnego kadłuba, zawierającą następujące informacje:

- nazwa producenta;
- oznakowanie „CE” (patrz załącznik V);
- kategoria projektowa jednostki, zgodnie z rozdziałem I;
- maksymalne obciążenie zalecane przez producenta, zgodnie z pkt 3.6;
- zalecana przez producenta liczba osób, dla przewożenia których, jednostka została zaprojektowana.

2.3. Zabezpieczenia przed wypadnięciem za burtę oraz środki umożliwiające powrót z wody na pokład

W zależności od kategorii projektowej jednostki pływającej, powinna ona być zaprojektowana tak, aby zminimalizować ryzyko wypadnięcia za burtę, i ułatwić możliwość powrotu z wody pokład.

2.4. Widoczność z głównego stanowiska sterowania

Główne stanowisko sterowania jednostek motorowych, powinno w normalnych warunkach (prędkość i obciążenie), zapewnić sternikowi dobrą widoczność dookoła widnokregu.

2.5. Instrukcja obsługi

Każda jednostka pływająca powinna być zaopatrzona w instrukcję obsługi w urzędowym języku Wspólnoty, lub językach określonych przez państwo członkowskie, w którym wyrób jest sprzedawany zgodnie z postanowieniami Traktatu. Instrukcja powinna zwracać szczególną uwagę na ryzyko pożaru i zalania, oraz zawierać informacje wymienione w pkt 2.2, 3.6 i 4, a także podawać masę pustej jednostki w kilogramach.

3. WYMAGANIA KONSTRUKCYJNE

3.1. Konstrukcja

Dobór i zestawienie materiałów oraz konstrukcja powinny zapewniać odpowiednią wytrzymałość jednostki pływającej pod każdym względem. W szczególności należy wziąć pod uwagę kategorię projektową określoną w pkt. 1, oraz zalecane przez producenta maksymalne obciążenie określone w ppkt 3.6.

3.2 Stateczność i wolna burta

Jednostka pływająca powinna mieć wystarczającą stateczność i wolną burtę, przy uwzględnieniu jej kategorii projektowej określonej w pkt. 1, oraz zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia określonego w ppkt. 3.6.

3.3 Pływalność

Jednostka pływająca powinna być zbudowana tak, aby jej charakterystyki dotyczące pływalności były odpowiednie do jej kategorii projektowej określonej w ppkt 1.1 oraz do zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia określonego w ppkt. 3.6.

Wszystkie jednostki wielokadłubowe umożliwiające zamieszkanie, powinny być tak zaprojektowane, aby zapewnić wystarczającą pływalność w pozycji odwróconej.

Łodzie o długości mniejszej niż 6 metrów narażone na zalanie wodą, gdy są używane zgodnie ze swoją kategorią projektową, powinny być wyposażone w odpowiednie środki zapewniające pływalność po zalaniu.

3.4 Otwory w kadłubie, pokładzie i nadbudówce

Otwory w kadłubie, pokładzie (pokładach) i nadbudówce nie mogą naruszać spójności konstrukcji jednostki, ani wodoszczelności w stanie zamkniętym.

Okna, świetliki, drzwi i pokrywy luków powinny być odporne na ciśnienie wody, któremu mogą być poddane w miejscu swego umieszczenia, jak też powinny wytrzymać punktowe obciążenie pochodzące od osób poruszających się na pokładzie. Króćce dolotowe i odlotowe w kadłubie, zaprojektowane w celu umożliwienia przepływu wody, umieszczone poniżej linii wodnej przy maksymalnym obciążeniu zalecanym przez producenta, określonym w pkt. 3.6, powinny być wyposażone w łatwo dostępnego zamknięcia dopływu wody.

3.5 Niezatapialność

Wszystkie jednostki pływające powinny być zaprojektowane tak, aby

zminimalizować ryzyko ich zatopienia. Szczególną uwagę należy zwrócić na:

- kokpity i wnęki, które powinny być samo odpływowe lub posiadać inne środki zabezpieczające wnętrze jednostki pływającej przed zalaniem wodą,
- urządzenia wentylacyjne,
- usuwanie wody za pomocą pomp lub innych środków.

3.6. Maksymalne obciążenie zalecane przez producenta

Zalecane przez producenta maksymalne obciążenie w kilogramach (paliwo, woda, prowiant, wyposażenie, ludzie), dla jakiego jednostka pływająca została zaprojektowana i jakie widnieje na tabliczce znamionowej, powinno być określone z uwzględnieniem kategorii projektowej jednostki pływającej (pkt 1), stateczności i wolnej burty (ppkt. 3.2) oraz prywatności (ppkt. 3.3).

3.7. Miejsce na tratwę ratunkową

Na wszystkich jednostkach pływających kategorii A i B oraz jednostkach kategorii C i D o długości większej niż 6 metrów, powinno znajdować się przynajmniej jedno miejsce dla przechowywania tratw ratunkowych, mogących pomieścić zalecaną przez producenta i określoną w projekcie liczbę osób. Miejsca te powinny być zawsze łatwo dostępne.

3.8. Wyjścia awaryjne

Wszystkie jednostki wielokadłubowe o długości większej niż 12 m, umożliwiające zamieszkanie, powinny być wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające opuszczenie jednostki w przypadku wywrócenia.

Wszystkie jednostki pływające, umożliwiające zamieszkanie, powinny być wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające ewakuację w przypadku pożaru.

3.9. Kotwiczenie, cumowanie i holowanie.

Wszystkie jednostki pływające, z uwzględnieniem ich kategorii projektowej i właściwości, powinny być wyposażone w przynajmniej jeden solidny punkt zamocowania lub w inne środki, umożliwiające bezpieczne przeniesienie obciążeń pochodzących od kotwiczenia, cumowania oraz holowania.

4. WŁAŚCIWOŚCI OBSŁUGI

Producent powinien zapewnić zadowalające własności obsługi jednostki pływającej przy zastosowaniu najmocniejszego silnika, dla którego została ona zaprojektowana i zbudowana. W przypadku silników dla jednostek rekreacyjnych, maksymalna moc znamionowa silnika powinna być określona w instrukcji obsługi, zgodnie ze zharmonizowaną normą.

5. WYMAGANIA

DOTYCZĄCE INSTALACJI

5.1. Silniki i pomieszczenia

maszynowe

5.1.1. Silniki wbudowane na

stałe

Wszystkie silniki wbudowane na stałe powinny być umieszczone w pomieszczeniu oddzielnym od pomieszczeń mieszkalnych i zamontowane tak, aby zminimalizować ryzyko pożaru i rozprzestrzeniania się ognia oraz zagrożenia ze strony toksycznych spalin, wysokiej temperatury, hałasu oraz wibracji w pomieszczeniach mieszkalnych.

Części silnika i jego wyposażenie wymagające częstych przeglądów lub obsługi powinny być łatwo dostępne. Materiał izolacyjny w pomieszczeniach maszynowych powinien być niepalny.

5.1.2. Wentylacja

Pomieszczenia maszynowe powinny być wentylowane. Należy zapobiec niebezpieczeństwu przedostania się wody do J pomieszczenia maszynowego poprzez wszystkie otwory wentylacyjne.

5.1.3. Części odsłonięte

Jeżeli silnik nie jest osłonięty pokrywą lub własną obudową, jego odkryte ruchome i gorące części, mogące spowodować obrażenia, powinny być skutecznie osłonięte.

5.1.4. Rozruch silników przyczepnych

Wszystkie jednostki pływające wyposażone w silniki przyczepne powinny posiadać urządzenie uniemożliwiające rozruch silnika na włączonym biegu, chyba że:

- (a) silnik wytwarza uciąg statyczny mniejszy niż 500 N (Newtonów);
- (b) silnik ma urządzenie dławiące, ograniczające przy rozruchu silnika uciąg statyczny do 500 N.

5.2. Instalacja paliwowa

5.2.1. Postanowienia ogólne

Urządzenia do pobierania, przechowywania, odpowietrzania i doprowadzania paliwa powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby zminimalizować ryzyko pożaru i wybuchu.

5.2.2. Zbiorniki paliwowe

Zbiorniki paliwa, przewody i węże powinny być zabezpieczone i oddalone lub osłonięte od źródeł wysokich temperatur. Materiał i sposób wykonania zbiornika powinny odpowiadać jego pojemności i rodzajowi paliwa. Wszystkie pomieszczenia, w których znajdują się zbiorniki powinny być wentylowane.

Paliwo płynne o temperaturze zapłonu mniejszej niż 55°C powinno być przechowywane w zbiornikach nie stanowiących integralnej części kadłuba i:

- (a) odizolowanych od maszynowni i innych źródeł zapłonu,
- (b) oddzielonych od pomieszczeń mieszkalnych.

Paliwo płynne o temperaturze zapłonu równej lub większej niż 55°C może być przechowywane w zbiornikach stanowiących integralną część kadłuba.

5.3. Instalacja elektryczna

Instalacje elektryczne powinny być zaprojektowane i zamontowane tak, aby w normalnych warunkach eksploatacyjnych zapewniały prawidłowe funkcjonowanie jednostki i ograniczały do minimum zagrożenie pożarem i porażenie prądem.

Należy zwrócić wagę na zabezpieczenia wszystkich obwodów przed przeciążeniem i zwarciami, za wyjątkiem obwodu rozrusznika silnika zasilanego z akumulatora.

Należy zapewnić wentylację, aby nie dopuścić do zbierania się gazów wydzielanych przez akumulatory. Akumulatory powinny być solidnie zamocowane i zabezpieczone przed zalaniem wodą.

5.4. Urządzenia sterowe

5.4.1. Postanowienia ogólne

Urządzenia sterowe powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby umożliwiały przeniesienie obciążeń występujących w dających się przewidzieć warunkach pracy.

5.4.2. Sterowanie awaryjne

Jednostki żaglowe oraz jednostki motorowe napędzane jednym wbudowanym silnikiem, wyposażone w zdalne urządzenie sterowe, powinny posiadać awaryjne środki pozwalające na sterowanie jednostką przy zmniejszonej prędkości.

5.5. Instalacja gazowa

Instalacje gazu dla celów gospodarczych powinny być wyposażone w reduktor ciśnienia oraz zaprojektowane i wykonane tak, aby uniknąć nieszczelności i zagrożenia wybuchem, oraz umożliwić sprawdzenie szczelności. Materiały i części instalacji powinny być odpowiednie do stosowanego gazu i odporne na działanie naprężeń i czynników środowiska morskiego.

Każdy odbiornik gazu powinien być wyposażony na wszystkich palnikach, w urządzenie samoczynnie odcinające dopływ gazu, w przypadku zgaśnięcia płomienia. Każdy odbiornik gazu powinien mieć oddzielne doprowadzenie gazu i oddzielny kurek zamykający. Należy zapewnić odpowiednią wentylację, aby zapobiec zagrożeniom spowodowanym przez wycieki gazu i przez produkty spalania.

Wszystkie jednostki z wbudowaną na stałe instalacją gazową powinny być wyposażone w schowek do przechowywania butli gazowych. Schowek ten powinien być oddzielony od pomieszczeń mieszkalnych, dostępny jedynie z zewnątrz i powinien mieć wentylację odprowadzającą ulatniający się gaz za burtę. Każdą instalację gazową zamontowaną na stałe należy sprawdzić po jej zainstalowaniu.

5.6. Ochrona przeciwpożarowa

5.6.1. Postanowienia ogólne

Rodzaj zainstalowanego wyposażenia oraz rozplanowanie jednostki powinno uwzględniać ryzyko rozprzestrzeniania się pożaru. Szczególną uwagę należy zwrócić na otoczenie źródeł otwartego ognia, gorących powierzchni silników i urządzeń pomocniczych, odpowietrzeń zbiorników oleju i paliwa, nieosłoniętych przewodów paliwowych i olejowych. Należy unikać prowadzenia przewodów elektrycznych nad nagrzanymi powierzchniami maszyn.

5.6.2. Sprzęt gaśniczy

Jednostki pływające powinny być wyposażone w sprzęt gaśniczy, stosownie do stopnia zagrożenia pożarowego. Pomieszczenia maszynowe silników benzynowych powinny być wyposażone w instalacje gaśnicze, który nie wymagają otwarcia pomieszczenia w przypadku pożaru. Przenośne gaśnice powinny znajdować się w miejscach łatwo dostępnych, a przynajmniej jedna z nich powinna być umieszczona w zasięgu stanowiska sternika.

5.7. Światła nawigacyjne

Światła nawigacyjne, jeśli są zainstalowane, powinny odpowiadać przepisom COLREG 1972 lub CEYNI.

5.8. Zabezpieczenie przed skażeniem środowiska

Jednostka pływająca powinna być zbudowana tak, aby zapobiegać przypadkowemu odprowadzeniu ścieków (olej, paliwo, itp.) za burtę.

Jednostki wyposażone w toalety powinny posiadać:

- (a) zbiorniki na fekalia, lub
- (b) możliwość tymczasowego zamontowania zbiorników na ścieki na tych akwenach, na których zabronione jest odprowadzanie fekalii za burtę.

Ponadto wszystkie króćce wylotowe rurociągów odprowadzających fekalia powinny być wyposażone w dające się zaplombować zawory odcinające.

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚCI SKŁADOWE

1. Zabezpieczony przed zapaleniem osprzęt silników wbudowanych na stałe i silników przyczepnych.
2. Urządzenie blokujące rozruch przy włączonym biegu dla silników przyczepnych.
3. Koła sterowe, urządzenia sterowe i linie sterociągów.
4. Zbiorniki paliwa i przewody paliwowe.
5. Prefabrykowane luki i świetliki.

ZAŁĄCZNIK III

**DEKLARACJA PRODUCENTA LUB JEGO UPOWAŻNIONEGO
PRZEDSTAWICIELA NA TERYTORIUM WSPÓLNOTY LUB OSOBY
ODPOWIEDZIALNEJ ZA WPROWADZENIE DO OBROTU**

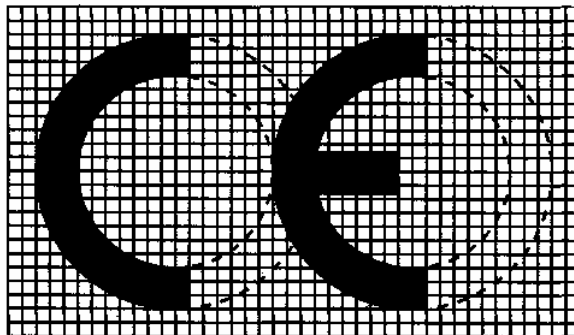
(Art. 4. ust. 2 i 3)

- a) Deklaracja producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty, określona w art. 4 ust. 2 (jednostki częściowo ukończone) zawiera, co następuje:
- nazwę i adres producenta,
 - nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub, odpowiednio, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu,
 - opis jednostki częściowo ukończonej,
 - deklarację, że częściowo ukończona jednostka pływająca będzie ukończona całkowicie przez innych oraz, że jej aktualny stan budowy spełnia wymagania zasadnicze.
- b) Deklaracja producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu, określona w art. 4 ust. 3 (części składowe) zawiera następujące informacje:
- nazwę i adres producenta,
 - nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty lub, odpowiednio, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu,
 - opis części składowej,
 - deklarację, że część składowa spełnia odpowiednie wymagania zasadnicze.

ZAŁĄCZNIK IV

OZNAKOWANIE CE

Oznakowanie zgodności CE składa się z liter „CE”, które przyjmują następującą postać:

Jeżeli oznakowanie CE jest zmniejszane lub powiększane, należy zachować proporcje powyższego rysunku.

Różne składniki oznakowania CE muszą posiadać zasadniczo takie same wymiary pionowe, które nie są mniejsze niż 5mm.

Po oznakowaniu CE następuje numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli brała ona udział w kontroli produkcji.

ZAŁĄCZNIK V

WEWNĘTRZNA KONTROLA PRODUKCJI

(moduł A)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie, na którym spoczywają obowiązki ustanowione w pkt. 2 zapewnia oraz zaświadcza, że określone produkty spełniają wszystkie wymagania niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie znakują każdy produkt oznakowaniem CE oraz sporządzają pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).
2. Producent przygotowuje i sporządza dokumentację techniczną opisaną w pkt. 3, on albo jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie przechowuje ją przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu oraz udostępnia właściwym władzom krajowym dowolnego Państwa Członkowskiego do celów inspekcji.

W przypadku, gdy producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają swojej siedziby we Wspólnocie, powyższy obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do celów inspekcji ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu we Wspólnocie.

3. Dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Obejmowała ona opis projektu, produkcji oraz działania produktu w zakresie niezbędnym dla takiej oceny (patrz załącznik XIII).
4. Producent bądź jego upoważniony przedstawiciel przechowują kopię deklaracji zgodności wraz z dokumentacją techniczną.
5. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby proces produkcji zapewniał zgodność produktów z dokumentacją techniczną, określoną w pkt. 2 i z mającymi do nich zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.

ZAŁĄCZNIK VI

WEWNĘTRZNA KONTROLA PRODUKCJI ORAZ PRÓBY

(moduł Aa, wariant 1)

Moduł ten składa się z modułu A, określonego w załączniku V oraz z następujących wymagań uzupełniających:

Na jednej lub kilku jednostkach reprezentatywnych dla wyrobów danego producenta, przeprowadzi on lub inna osoba działająca w jego imieniu jeden lub kilka następujących prób, równoważnych im obliczeń lub kontroli:

- próba stateczności zgodnie z ppkt. 3.2 wymagań zasadniczych,
- próba pływalności zgodnie z ppkt. 3.3 wymagań zasadniczych

Przepisy wspólne dla obu wariantów

Wymienione próby, obliczenia lub kontrole są przeprowadzane na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta. Na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, producent umieszcza numer identyfikacyjny tej jednostki podczas procesu produkcji.

ZAŁĄCZNIK VII

BADANIE TYPU WE

(moduł B)

1. Jednostka notyfikowana ustala i zaświadcza, że próbka reprezentatywna dla określonej produkcji odpowiada dotyczącym jej wymogom niniejszej dyrektywy.
2. Wniosek o przeprowadzenie badania typu WE jest złożony przez producenta albo jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty w jednej z notyfikowanych jednostek wybranej przez niego.

Wniosek zawiera:

- nazwę i adres producenta oraz, jeśli wniosek wniesiony jest przez upoważnionego przedstawiciela, dodatkowo jego nazwę i adres,
- pisemną deklarację, że wniosek nie został wniesiony do żadnej innej jednostki notyfikowanej,
- dokumentację techniczną, zgodnie z pkt. 3.

Wnioskodawca przedstawia do dyspozycji jednostki notyfikowanej produkt reprezentatywny dla określonej produkcji, zwany dalej „typem”^{*}.

Jednostka notyfikowana może zażądać dalszych produktów, jeżeli są one konieczne do przeprowadzenia programu prób.

3. Dokumentacja techniczna umożliwia ocenę zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy. Obejmuje ona opis projektu, produkcji i działania produktu w zakresie niezbędnym dla takiej oceny (patrz załącznik XIII).
4. Jednostka notyfikowana:
 - 4.1. bada dokumentację techniczną, sprawdza, czy wyprodukowany typ jest zgodny z dokumentacją techniczną oraz identyfikuje części składowe, które zostały zaprojektowane zgodnie z odpowiednimi przepisami norm, określonych w art. 5, a także części składowe zaprojektowane bez stosowania odpowiednich przepisów tych norm;
 - 4.2. wykonuje lub dysponuje już wykonanymi odpowiednimi badaniami i próbami, aby sprawdzić, czy zastosowane przez producenta rozwiązania spełniają zasadnicze wymagania dyrektywy, gdy nie zostały zastosowane normy, określone w art. 5;
 - 4.3. wykonuje lub dysponuje już wykonanymi odpowiednimi badaniami i próbami, aby sprawdzić, czy producent wybrał właściwe normy, i czy zostały one rzeczywiście zastosowane;

^{*} Typ może obejmować kilka modeli danego produktu pod warunkiem, że różnice pomiędzy modelami nie mają wpływu na poziom bezpieczeństwa i inne wymagania dotyczące działania produktu.

- 4.4. ustala z wnioskodawcą miejsce, gdzie mają być przeprowadzone czynności sprawdzające i niezbędne próby.
5. Jeśli typ spełnia przepisy niniejszej dyrektywy, jednostka notyfikowana wydaje składającemu wniosek świadectwo badania typu WE. Świadectwo zawiera nazwę i adres producenta, wnioski z kontroli, warunki ważności i dane konieczne do identyfikacji zatwierdzonego typu.

Wykaz odpowiednich części dokumentacji technicznej jest załączany do świadectwa, a ich kopie są przechowywane przez jednostkę notyfikowaną.

W przypadku odmówienia producentowi wydania świadectwa badania typu, jednostka notyfikowana szczegółowo uzasadnia decyzję odmowną.

6. Wnioskodawca powiadamia jednostkę notyfikowaną, która dysponuje dokumentacją techniczną, związaną ze świadectwem badania typu WE, o wszelkich zmianach zatwierdzonego produktu, które wymagają dodatkowego zatwierdzenia, o ile zmiany te mogłyby wpłynąć na zgodność z zasadniczymi wymaganiami lub warunkami używania produktu. Takie dodatkowa zatwierdzenie wydawane jest w postaci uzupełnienia do oryginalnego świadectwa badania typu WE.
7. Każda jednostka notyfikowana przekazuje innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wydanych i wycofanych świadectw badania typu WE wraz z uzupełnieniami.
8. Pozostałe jednostki notyfikowane mogą otrzymać kopie świadectw badania typu WE lub dodatków do nich. Załączniki do świadectw są przechowywane do dyspozycji innych jednostek notyfikowanych.
9. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje wraz z dokumentacją techniczną kopie świadectw badania typu WE i ich uzupełnień przez okres co najmniej dziesięciu lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu.

W przypadku, gdy producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają swojej siedziby we Wspólnocie, powyższy obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do celów inspekcji ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu we Wspólnocie.

ZAŁĄCZNIK VIII

ZGODNOŚĆ Z TYPEM

(moduł C)

1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty składa zapewnienie albo deklarację, że określone produkty odpowiadają typowi określonemu w świadectwie badania typu WE i dotyczącym ich wymogom niniejszej dyrektywy. Producent oznacza każdy produkt oznakowaniem CE i sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).
2. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do tego, aby proces produkcji zapewniał zgodność wytwarzanych produktów z typem określonym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.
3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopie deklaracji zgodności przez okres co najmniej dziesięciu lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu.

W przypadku, gdy producent ani jego upoważniony przedstawiciel nie mają swojej siedziby we Wspólnocie, powyższy obowiązek przechowywania dokumentacji technicznej do celów inspekcji ciąży na osobie odpowiedzialnej za wprowadzanie produktu do obrotu we Wspólnocie (patrz załącznik XIII).

ZAŁĄCZNIK IX

ZAPEWNIENIE JAKOŚCI PRODUKCJI

(moduł D)

1. Producent, który spełnia wymagania określone w pkt. 2 zapewnia i oświadcza, że określone produkty są zgodne z typem, opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV). Oznakowaniu CE towarzyszy numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór, jak zostało to określone w pkt. 4.
2. Producent stosuje zatwierdzony system kontroli jakości w zakresie produkcji, dokonuje kontroli i badań produktu końcowego zgodnie z ust. 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt. 4.

3. System jakości

- 3.1. Producent występuje z wnioskiem do jednostki notyfikowanej, według swojego wyboru, o dokonanie oceny jego systemu kontroli jakości określonych produktów.

Wniosek zawiera:

- wszelkie istotne informacje dla przewidywanej kategorii produktów,
- dokumentację dotyczącą systemu kontroli jakości,
- jeżeli to konieczne, świadectwo badania typu WE (patrz załącznik XIII) oraz kopię świadectwa badania typu.

- 3.2. System kontroli jakości zapewnia zgodność produktów z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy, przyjęte przez producenta, są udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w postaci zapisanych reguł, procedur i instrukcji. Dokumentacja dotycząca systemu kontroli jakości pozwala na jednolitą interpretację programów, planów, podręczników i dokumentów z zakresu badania jakości.

Zawiera ona w szczególności odpowiedni opis:

- celów jakości i struktury organizacyjnej, obowiązków i uprawnień kierownictwa w odniesieniu do jakości produktu,
- procesu produkcji, kontroli jakości i techniki zapewniania jakości oraz procesów i systematyczne działań, które będą stosowane,

- czynności sprawdzających i badań, które są przeprowadzane przed, podczas i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwości, z jaką są dokonywane,
- dokumentów związanych z systemem jakości, takich jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas prób, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników przeprowadzających badania i próby, itp.,
- środków podejmowanych w celu sprawdzania osiągnięcia wymaganej jakości produktu oraz skutecznego funkcjonowania systemu jakości.

3.3. Jednostka notyfikowana ocenia, czy system jakości spełnia wymagania określone w ppkt. 3.2. Uwzględnić ona także zgodność z wymaganiami odnoszącymi się do systemów jakości, które mają zastosowanie w odniesieniu do właściwej zharmonizowanej normy.

Przynajmniej jeden członek zespołu kontrolnego ma doświadczenie w zakresie oceny danej technologii produkcji urządzeń danego typu. Proces oceny obejmuje wizytę w zakładzie producenta.

O decyzji powiadamia się producenta. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

3.4. Producent dokłada wszelkich starań, aby wypełniać obowiązki wynikające z zatwierzonego systemu jakości oraz utrzymać właściwe i skuteczne funkcjonowanie tego systemu.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich proponowanych zmianach, które mają być w tym systemie wprowadzone.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości spełnia wymagania określone w ppkt. 3.2 oraz czy wymagana jest ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana przekazuje swoją decyzję producentowi. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

4. Nadzór w ramach odpowiedzialności jednostki notyfikowanej

4.1. Celem nadzoru jest zapewnienie kontroli nad należyтым wypełnianiem przez producenta zobowiązań wynikających z zastosowania systemu jakości.

4.2. W celu przeprowadzenia inspekcji, producent umożliwia jednostkom notyfikowanym dostęp do miejsca projektowania i produkcji, miejsca, gdzie przeprowadzane są badania i próby oraz do miejsca składowania, oraz udziela wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności udostępnia:

- dokumentację systemu jakości,
- sprawozdania dotyczące jakości takie jak sprawozdania pokontrolne, dane dotyczące prób, kalibrowania, kwalifikacji zatrudnionych pracowników, itp.

- 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza kontrole w rozsądnie określonych odstępach czasu, aby upewnić się, że producent przestrzega i stosuje rozwiązania systemu jakości oraz przedstawia producentowi sprawozdania z kontroli.
- 4.4. Ponadto, jednostka notyfikowana może przeprowadzić nieplanowane kontrole w siedzibie producenta. Podczas tych kontroli może, o ile to konieczne, przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie próby prawidłowego funkcjonowania systemu jakości. Jednostka notyfikowana przekazuje producentowi sprawozdanie z kontroli, a w przypadku przeprowadzenia próby, sprawozdanie z próby.

Producent przechowuje, przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu, następujące dokumenty, które są udostępniane władzom krajowym:

- dokumentację, określoną w ppkt. 3.1 akapit drugi tiret drugie,
- aktualizacje, określone w ppkt. 3.4 akapit drugi,
- decyzję i sprawozdania jednostki notyfikowanej, określone w ppkt. 3.4 akapit końcowy, ppkt. 4.3 i 4.4.

Każda jednostka notyfikowana udostępnia innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wydanych i cofniętych zatwierdzeń systemów kontroli jakości.

ZAŁĄCZNIK X

WERYFIKACJA PRODUKTU

(moduł F)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność we Wspólnocie, zapewnia oraz zaświadcza, że określone produkty, z zastrzeżeniem przepisów pkt. 3, są zgodne z typem, opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.
2. Producent podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do tego, aby proces produkcji zapewniał zgodność wytwarzanych produktów z typem określonym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą we Wspólnocie umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).
3. Jednostka notyfikowana podejmuje odpowiednie czynności sprawdzające oraz badania w celu sprawdzenia produktu pod względem zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy albo poprzez badanie i próby każdego pojedynczego produktu zgodnie z pkt. 4, albo poprzez badanie i próby produktów na bazie statystycznej, zgodnie z pkt. 5, według wyboru producenta.
 - 3a. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel przechowuje kopię deklaracji zgodności przez okres co najmniej dziesięciu lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu.
4. **Weryfikacja poprzez badanie i próby każdego pojedynczego produktu**
 - 4.1. Wszystkie produkty są indywidualnie badane i przeprowadza się właściwe próby określone w odpowiednich normach, określone w art. 5 lub próby równoważne, w celu sprawdzenia ich zgodności z typem opisanym w świadectwie badania typu WE i z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy.
 - 4.2. Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny lub zleca jego umieszczenie na każdym zatwierdzonym produkcie i sporządza pisemne świadectwo zgodności odnoszące się do przeprowadzonych prób.
 - 4.3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel zapewnia, że na żądanie jest w stanie dostarczyć świadectwo zgodności wystawione przez jednostkę notyfikowaną.
5. **Weryfikacja statystyczna**
 - 5.1. Producent przedstawia swoje produkty w formie jednolitych partii i podejmuje wszelkie niezbędne środki zmierzające do tego, aby proces produkcyjny zapewniał jednorodność wszystkich wyprodukowanych partii.
 - 5.2. Wszystkie produkty są dostępne do kontroli w jednolitych partiach. Z każdej partii pobierana jest losowo próbka. Jest indywidualnie sprawdzona, przeprowadza się

stosowne badania ustanowione w odpowiednich normach, określonych w art. 5 lub badania równoważne; ich celem jest sprawdzenie zgodności z mającymi zastosowanie do nich wymaganiami niniejszej dyrektywy, a także, ustalenie czy partia jest zaakceptowana czy odrzucona.

5.3. W skład procedury statystycznej wchodzi następujące elementy:

- metodę statystyczną, którą należy zastosować,
- plan pobierania próbek oraz charakterystyka jego funkcjonowania.

5.4. Jeżeli partia zostaje zaakceptowana, jednostka notyfikowana umieszcza na każdym produkcie swój numer identyfikacyjny albo zleca jego umieszczenie i wydaje pisemne świadectwo zgodności odnoszące się do przeprowadzonych kontroli. Wszystkie produkty z określonej partii, za wyjątkiem tych, u których nie stwierdzono zgodności, mogą zostać wprowadzone do obrotu.

Jeżeli partia zostaje odrzucona, jednostka notyfikowana albo właściwa władza podejmuje odpowiednie środki zmierzające do zapobieżenia, aby partia została wprowadzona do obrotu. W przypadku częstego odrzucania partii, jednostka notyfikowana może zawiesić stosowanie weryfikacji statystycznej.

Producent może, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, umieszczać numer identyfikacyjny tej jednostki podczas procesu produkcyjnego.

5.5. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel zapewnia, że na żądanie jest w stanie dostarczyć świadectwo zgodności wystawione przez jednostkę notyfikowaną.

ZAŁĄCZNIK XI

WERYFIKACJA JEDNOSTKOWA

(moduł G)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent zapewnia oraz zaświadcza, że określone produkty, na które zostały wystawione świadectwa określone w pkt. 2, są zgodne z dotyczącymi ich wymaganiami niniejszej dyrektywy. Producent albo jego upoważniony przedstawiciel prowadzący działalność gospodarczą na terytorium Wspólnoty umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE i sporządza pisemną deklarację zgodności (patrz załącznik XV).
2. Jednostka notyfikowana bada pojedynczy produkt oraz przeprowadza odpowiednie próby określone w odpowiednich normach, określone w art. 5 lub badania równoważne. Ich celem jest sprawdzenie zgodności produktu z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy.

Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym produkcie albo zleca jego umieszczenie i wydaje świadectwo o zgodności dotyczące przeprowadzonych prób.

3. Celem dokumentacji technicznej jest umożliwienie oceny zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy oraz zrozumienie projektu, produkcji i sposobu działania produktu (patrz załącznik XIII).

ZAŁĄCZNIK XII

PEŁNY MODEL ZAPEWNIENIA JAKOŚCI

(moduł H)

1. Niniejszy moduł opisuje procedurę, według której producent spełniający zobowiązania określone w ust. 2 zapewnia i zaświadcza, że dany produkt spełnia wymagania niniejszej dyrektywy, które się do niego odnoszą. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel we Wspólnocie umieszcza na każdym produkcie oznakowanie CE oraz sporządza pisemną deklarację zgodności. Oznakowanie CE jest zaopatrzone w numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej odpowiedzialnej za nadzór zgodnie z pkt. 4.
2. Producent stosuje zatwierdzony system kontroli jakości w zakresie produkcji, dokonuje kontroli i prób produktu końcowego zgodnie z pkt. 3 oraz podlega nadzorowi zgodnie z pkt. 4.

3. System jakości

- 3.1. Producent składa jednostce notyfikowanej wniosek o ocenę swojego systemu jakości.

Wniosek zawiera:

- wszelkie istotne informacje dotyczące przewidywanej kategorii produktów,
- dokumentację systemu jakości.

- 3.2. System jakości zapewnia zgodność produktów z wymaganiami niniejszej dyrektywy, które stosuje się do tych produktów.

Wszystkie elementy, wymagania i przepisy, przyjęte przez producenta, są udokumentowane w sposób systematyczny i uporządkowany w postaci zapisanych reguł, procedur i instrukcji. Dokumentacja dotycząca systemu kontroli jakości zapewnia jednolitą interpretację programów, planów, podręczników i rejestrów.

Zawiera ona w szczególności odpowiedni opis:

- celów systemu jakości oraz struktury organizacyjnej, praw i obowiązków zarządu w zakresie jakości produktu,
- specyfikacje techniczne projektu, łącznie ze zharmonizowanymi normami, które będą stosowane, a w przypadkach, gdy normy określone w art. 5 ust. 1 nie są stosowane w pełni, środki, które zostaną wykorzystane, aby zapewnić, że wymagania zasadnicze, które stosuje się do danego produktu na podstawie niniejszej dyrektywy, zostaną spełnione,
- techniki kontroli i weryfikacji projektów oraz systematycznie podejmowane działania i procesy, które są elementem procesu projektowania produktów należących do grupy produktów objętych przepisami niniejszej dyrektywy,

- odpowiednie techniki, procedury oraz systematycznie podejmowane działania w procesie produkcji oraz kontroli i zapewnienia jakości,
 - badania i próby, które są przeprowadzane przed, podczas i po zakończeniu produkcji oraz częstotliwość, z jaką są one dokonywane,
 - dokumenty związane z systemem jakości, takie jak sprawozdania z inspekcji, dane uzyskane podczas prób, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji pracowników itd.,
 - środki podejmowane w celu sprawdzenia osiągnięcia wymaganej jakości projektu oraz skutecznego funkcjonowania systemu jakości.
- 3.3. Jednostka notyfikowana ocenia, czy system jakości spełnia wymagania określone w ppkt. 3.2. Zakłada ona zgodność z tymi wymaganiami w odniesieniu do systemów jakości, które realizują właściwą zharmonizowaną normę (EN 29001).

Przynajmniej jeden członek zespołu kontrolnego ma doświadczenie w zakresie oceny technologii produkcji urządzeń danego typu. Proces oceny obejmuje wizytę w zakładzie producenta.

O decyzji powiadamia się producenta. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

- 3.4. Producent dokłada starań, aby wypełniać obowiązki wynikające z wprowadzenia zatwierdzonego systemu jakości oraz utrzymywać właściwe i skuteczne funkcjonowanie tego systemu.

Producent lub jego upoważniony przedstawiciel informują jednostkę notyfikowaną, która zatwierdziła system jakości, o wszelkich proponowanych zmianach, które mają być w tym systemie wprowadzone.

Jednostka notyfikowana ocenia proponowane zmiany i decyduje, czy zmieniony system jakości nadal spełnia wymagania określone w ppkt. 3.2 lub czy wymagana jest ponowna ocena.

Jednostka notyfikowana przekazuje swoją decyzję producentowi. Zawiadomienie zawiera wnioski oraz umotywowaną decyzję wynikającą z oceny.

4. Nadzór WE za pośrednictwem jednostki notyfikowanej

- 4.1. Celem nadzoru jest zapewnienie kontroli nad należyтым wypełnianiem przez producenta zobowiązań wynikających z zatwierdzonego systemu jakości.
- 4.2. W celu przeprowadzenia inspekcji, producent umożliwia jednostkom notyfikowanym dostęp do miejsca projektowania i produkcji, do miejsca, gdzie przeprowadzane są próby i kontrole oraz do miejsca składowania, oraz udziela wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności udostępnia:
- dokumentację systemu jakości,

- dokumentów związanych z systemem jakości w części projektowej systemu jakości, takich jak wyniki analiz, obliczeń i prób, itp.,
 - dokumentów związanych z systemem jakości w części produkcyjnej, takich jak, sprawozdania z inspekcji, dane dotyczące prób, dane dotyczące kalibracji urządzeń, dane dotyczące kwalifikacji osób zatrudnionych, itp.
- 4.3. Jednostka notyfikowana przeprowadza kontrole w rozsądnie określonych odstępach czasu, aby upewnić się, że producent przestrzega i stosuje rozwiązania systemu jakości oraz przedstawia producentowi sprawozdania z kontroli.
- 4.4. Ponadto, jednostka notyfikowana może przeprowadzić nieplanowane kontrole w siedzibie producenta. W czasie takich kontroli, jednostka notyfikowana może przeprowadzać próby lub nakazać ich przeprowadzenia po to, aby sprawdzić, czy system jakości funkcjonuje prawidłowo; producent otrzymuje sprawozdanie z takiej kontroli, i, jeżeli próby były przeprowadzane, sprawozdanie z prób.
5. Producent przechowuje, przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego produktu następujące dokumenty, które są udostępniane władzom krajowym:
- dokumentację, określoną w ppkt. 3.1 akapit drugi tiret drugie;
 - aktualizacje, określone w ppkt. 3.4 akapit drugi;
 - decyzje i sprawozdania jednostki notyfikowanej, określone w ppkt. 3.4 akapit końcowy, ppkt. 4.3 i 4.4.
6. Każda jednostka notyfikowana udostępnia innym jednostkom notyfikowanym istotne informacje dotyczące wydanych i cofniętych zatwierdzeń systemów kontroli jakości.

ZAŁĄCZNIK XIII

DOKUMENTACJA TECHNICZNA DOSTARCZANA PRZEZ PRODUCENTA

Dokumentacja techniczna określona w załącznikach V, VII, VIII, IX i XI zawiera wszystkie stosowne dane i środki użyte przez producenta celem zapewnienia, aby jednostka pływająca lub jej części składowe były zgodne z wymaganiami zasadniczymi, które mają do nich zastosowanie.

Dokumentacja techniczna umożliwia zrozumienie projektu, produkcji i działania produktu oraz ocenę zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Dokumentacja zawiera w stopniu wymaganym dla oceny:

- ogólny opis produktu,
- projekt koncepcyjny, rysunki wykonawcze i złożeniowe, rysunki podzespołów, schematy, itp.,
- opisy i objaśnienia konieczne dla zrozumienia wymienionych rysunków, schematów oraz sposobu użytkowania produktu,
- spis norm wymienionych w art. 5, zastosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań przyjętych w celu spełnienia zasadniczych wymagań, jeżeli normy wymienione w art. 5 nie zostały zastosowane,
- wyniki obliczeń projektowych, przeprowadzonych prób itp.,
- sprawozdania z prób lub obliczenia dotyczące stateczności, zgodnie z ppkt 3.2 zasadniczych wymagań oraz dotyczące pływalności, zgodnie z ppkt 3.3 zasadniczych wymagań.

ZAŁĄCZNIK XIV

MINIMALNE KRYTERIA, JAKIE POWINNY ZOSTAĆ WZIĘTE POD UWAGĘ PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE PRZY NOTYFIKOWANIU JEDNOSTEK

1. Jednostka, jej dyrektor i personel odpowiedzialny za przeprowadzanie prób weryfikacyjnych nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami ani zajmować się montażem jednostek pływających, które kontrolują, ani upoważnionymi przedstawicielami żadnej z wymienionych stron. Nie mogą być zaangażowani bezpośrednio ani jako upoważnieni przedstawiciele w projektowanie, produkcję, sprzedaż ani w konserwację tych produktów. Ograniczenia te nie wykluczają możliwości wymiany informacji technicznych między producentem a jednostką notyfikowaną.
2. Jednostka i jej personel przeprowadzają próby weryfikacyjne wykazując najwyższy stopień rzetelności zawodowej i kompetencji technicznej oraz nie podlegają żadnym naciskom czy namowom, w szczególności natury finansowej, które mogłyby mieć wpływ na ich osąd lub wyniki kontroli, pochodzącym w szczególności od osób lub grup osób zainteresowanych tymi wynikami.
3. Jednostka ma do dyspozycji niezbędny personel i odpowiednie wyposażenie, umożliwiające właściwe wykonywanie zadań administracyjnych i technicznych związanych z weryfikacją. Jednostka ma również dostęp do sprzętu wymaganego do weryfikacji szczególnej.
4. Pracownicy odpowiedzialni za kontrolę posiadają:
 - gruntowne przeszkolenie techniczne i zawodowe,
 - zadowalającą znajomość wymagań związanych z próbami, które przeprowadzają i odpowiednie doświadczenie w przeprowadzaniu takich prób,
 - umiejętność sporządzania świadectw, rejestrów i sprawozdań, wymaganych w celu udokumentowania przeprowadzanych prób.
5. Zagwarantowana musi być bezstronność personelu przeprowadzającego kontrole. Ich wynagrodzenie nie może zależeć od liczby przeprowadzonych prób ani od ich wyników.
6. Jednostka musi być ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej, chyba że odpowiedzialność ponosi Państwo zgodnie z przepisami prawa krajowego lub Państwo Członkowskie jest bezpośrednio odpowiedzialne za próby.
7. Na mocy przepisów niniejszej dyrektywy albo przepisów prawa krajowego ustanowionych w celu jej wykonania, pracownicy jednostki przestrzegają tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszelkich informacji pozyskanych podczas wykonywania swoich zadań (z wyłączeniem współpracy z właściwymi organami administracyjnymi Państwa, w którym te czynności są przeprowadzane).

ZAŁĄCZNIK XV

PISEMNA DEKLARACJA ZGODNOŚCI

1. Pisemna deklaracja zgodności z przepisami dyrektywy musi zawsze towarzyszyć:
 - rekreacyjnej jednostce pływającej i musi być dołączona do instrukcji obsługi (załącznik I, ppkt 2.5),
 - częściom składowym określonym w załączniku II.
2. Pisemna deklaracja zgodności zawiera⁸:
 - nazwę i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty⁹,
 - opis rekreacyjnej jednostki pływającej¹⁰ lub jej części składowej¹⁰,
 - odniesienia do zastosowanych właściwych norm zharmonizowanych, lub odniesienia do specyfikacji, z którymi zadeklarowana jest zgodność,
 - w razie konieczności, odniesienia do świadectwa badania typu WE wydanego przez jednostkę notyfikowaną,
 - w razie konieczności, nazwę i adres jednostki notyfikowanej,
 - wskazanie osoby upoważnionej do składania podpisu w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela na terytorium Wspólnoty.

⁸ Sporządzona w języku(-ach), jak przewidziano w ppkt. 2.5 załącznika I.

⁹ Nazwa i adres firmy; upoważniony przedstawiciel musi również podać nazwę i adres firmy producenta.

¹⁰ Opis produktu, typ, numer seryjny, gdzie stosowne.